

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **P.K.** i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 2 lipca 2026 r.,
wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego R.W.
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego R.W. od rozpoznania
wniosku o wyłączenie SSN M.W. w sprawie III KS 52/25.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego złożyła pismem z 6 marca 2026 r. (data wpływu) wniosek o wyłączenie SSN R.W. od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN M.W. w sprawie III KS 52/25. We wniosku jako podstawę wyłączenia wskazała istnienie uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego ze względu na powołanie na stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym w procedurze nominacyjnej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa ukształtowaną na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. W uzasadnieniu przytoczyła szereg orzeczeń Sądu Najwyższego oraz innych organów, w tym sądów międzynarodowych wskazujących na brak dochowania przez sędziego objętego wnioskiem gwarancji zapewnienia bezstronności i niezawisłości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny, a powody jego uwzględnienia w tej sprawie są oczywiste.

Złożony 6 marca 2026 r. wniosek o wyłączenie nie był pierwszym w tej sprawie wnioskiem złożonym przez stronę domagającą się zapewnienia jej gwarancji rozpoznania sprawy przez sąd bezstronny i niezawisły. W istocie złożono szereg kolejnych wniosków, na skutek których zapadło kilka postanowień umożliwiających uformowanie prawidłowego składu orzekającego do rozpoznania ww. wniosku i samej sprawy skargowej. Szczegółowo stan sprawy w tym zakresie zreferowano w postanowieniu SN z 18 czerwca 2026 r. (KRI 1612), wskazując na dążenie stron postępowania do uzyskania pewności co do bezstronności i niezależności sędziego mającego rozstrzygnąć sprawę, choć nie budzi przy tym wątpliwości, że zakres i sposób kwestionowania przez strony tego postępowania wszystkich sędziów wyznaczonych do orzekania w sprawie, zwłaszcza w zakresie w jakim jest to czynione niezależnie od wadliwości ich powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, może wskazywać na nadużycie uprawnień przez strony postępowania celem jego przewlekania.

Niezależnie jednak od powyższego konieczność wyłączenia od orzekania SSN R.W. w niniejszym postępowaniu nie ulega wątpliwości, a okoliczności na nią wskazujące były przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), a w zakresie statusu Krajowej Rady Sądownictwa także w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Zachowują one swoją aktualność także na gruncie niniejszej sprawy.

W świetle powyższego stwierdzić zatem należy zasadność złożonego wniosku o wyłączenie R.W., albowiem zachodzą podstawy do wyłączenia tego sędziego od rozpoznania wniosku o wyłączenie SSN M.W. w sprawie III KS 52/25, skoro sąd orzekający, w którego składzie by uczestniczył, nie spełniałby w tej

sytuacji kryteriów określonych w art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, zaś postępowanie prowadzone przez taki sąd byłoby obciążone wadą traktowaną na gruncie wykładni przyjętej w uchwale trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. jako bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Z tych powodów postanowiono jak w sentencji.

[WB]

[a.ł]